

[Justitsministeren.]

Om baggrunden for forhøjelsen af kontoen hedder det i anmærkningerne:

„Tilskuddet søges forhøjet dels på grund af det stærkt stigende antal personer, der særlig søger Koføeds Skoles bistand, dels på grund af de forøgede driftsudgifter, der følger af skolens udflytning.“

Jeg har forstået bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning således, at det dernæst specielt gøres gældende, at oplysningen i anmærkningerne om, at skolens bistand søges af et stærkt stigende antal personer, ikke var i overensstemmelse med de faktiske forhold. I begge henseender er det regeringens opfattelse, at påstanden om, at ministeransvarlighedslovens § 5 skulle være overtrådt, savner ethvert grundlag.

Jeg finder ikke anledning til at fremkomme med en nærmere redegørelse for socialministeriets behandling af den foreliggende bevillingssag, men skal i så henseende henviser til socialministerens udførlige redegørelse af 7. oktober 1975, der er optrykt som bilag 5 til finansudvalgets beretning af 31. oktober 1975. Det fremgår af denne redegørelse og i øvrigt også af den skrivelse fra socialministeren, der er optrykt som bilag 8 til beretningen, at socialministeren under et samråd med finansudvalget i juni 1972 havde lejlighed til at redegøre for spørgsmålet om Koføeds Skoles udflytning.

Det er derfor ikke rigtigt, at det alene har været anmærkningerne til finanslovsforslaget, der har udgjort grundlaget for folketingets behandling af spørgsmålet om forhøjelse af bevillingen til skolen, men disse må ses på baggrund af den forudgående orientering, finansudvalget således havde fået.

Regeringen har da også forstået finansudvalgsflertallets udtalelser i beretningen af 31. oktober således, at der efter flertallets opfattelse ikke har været forholdt finansudvalget oplysninger, som ville have haft betydning for bedømmelse af sagen.

Hvad særlig angår spørgsmålet om Koføeds Skoles elevtal, henviser forslagsstillerne til, at elevtallet i perioden 1971-72 til 1973-74 faldt fra årligt knap 7.000 i 1971-72 til godt 4.000 i 1973-74, og så mener man på denne baggrund at have godtgjort, at oplysningen i anmærkningerne til

finanslovsforslaget for 1973-74 om skolens stærkt stigende klientantal var i strid med sandheden.

Det står mig ikke helt klart, hvorfra forslagsstillerne har disse tal, men jeg formoder, at de bygger på oplysningerne om tallene for søgningen af skolens interessekontorer, der indeholdes i statsrevisorernes beretning på side 16. Disse tal dækker jo imidlertid kun en begrænset del af skolens serviceområde, idet der som anført i beretningen ikke foreligger helt præcise oplysninger om det samlede antal personer, der søger skolen.

Men hertil kommer, og det er det afgørende, at udtalelsen i anmærkningerne om stigning i klientantallet naturligvis kun kan bedømmes på baggrund af udviklingen i skolens aktivitetsniveau indtil tidspunktet for udarbejdelsen af finanslovsforslaget for 1973-74, nemlig august-september 1972. Hvorvidt og i hvilket omfang der senere måtte være sket et fald i elevtallet er uden betydning i den foreliggende forbindelse.

De i beretningen nævnte oplysninger om søgning af skolens interessekontorer viser imidlertid netop, at der fra 1969-70 til 1971-72 var en markant stigning, nemlig fra 1.970 til 3.333 elever. Jeg kan i øvrigt i den forbindelse oplyse, at socialministeriet i anledning af et spørgsmål fra finansudvalget har indhentet yderligere materiale fra Koføeds Skole, der mere generelt kan tjene til belysning af aktivitetsniveauet i de senere år, og at dette materiale, for så vidt angår den periode, der her er på tale, ligeledes klart bekræfter rigtigheden af udtalelsen i anmærkningerne til finanslovsforslaget for 1973-74 om et stærkt stigende antal personer, der søger Koføeds Skole.

Påstanden om, at socialminister Eva Gredal i forbindelse med folketingets behandling af bevillingsansøgningen til Koføeds Skole skulle have overtrådt ministeransvarlighedslovens § 5 ved at give urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie oplysninger af væsentlig betydning for tingets bedømmelse af sagen, må derfor efter regeringens opfattelse betegnes som grundløs, og jeg skal derfor indstille forslaget til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod socialminister Eva Gredal til forkastelse.